

Előfizetési feltételek

helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve:
 Egész évre 6 frt — ar.
 Fél évre 3 frt — kr.
 Negyedévre 1 frt 50 kr.

Hirdetések díja:

□ centiméterenként 3 kr. Kereskedők és gyárosok külön árkedvezményben részesülnek.

Bélyegdíj 30 krajczár.

Nyilt tér sora 20 kr.

KÖZÉRDÉK

POLITIKAI, TÁRSADALMI és KÖZGAZDASÁGI LAP.

AZ ALSÓFEHÉRVÁRMEGYEI GAZDASÁGI EGYESÜLET HIVATALOS KOZLÖNYE.

Szerkesztőség

kiadóhivatal:

Nagyenyedi
 Könyvnyomda és Papír-
 árugyár részvénytársaság
 Főter 38. szám alatt,

hova ugy a lap szellemi részét illető közlemények, mint az előfizetések és hirdetések bérmentesen küldendők.

Kéziratok nem adatnak vissza.

Megjelenik hetenkint kétszer: csütörtökön és vasárnap.

Obstrukció.

A parlamentben folyó események épenséggel nem épületesek. A szélső bal teteti magát, mintha rendes vitát akarna folytatni a kvótajavaslat felett. Még kevésebb ugyan az obstrukció külső jeleit, de az a rémséges beszéd, mely a szélső baloldali padokról előnti az országot, mégis csak az agyonbeszélési akarás benyomását kelti. Ámde kívánatos lenne, hogy a mélyen tisztelt függetlenségi párt tiszta bort öntsön a pohárba. A közvélemény tudni akarja, mi az ellenzék szándéka. Ha obstrukciót akar, mutassa meg meggyőződése bátorságát és fejtse ki nyíltan az okokat, hogy a kvótának a király által való eldöntését miért helyezi a rendes törvényhozási döntés elé. Az országnak meg kell tudnia, mért jobb a felemelt kvótát csak egy évre megállapítani, úgy hogy már hat hónap múlva osztrák részről újabb zsarolási kísérletet követhetnek ellenünk, míg a kvóta elintézése a rendes törvényhozási uton teljes fizetendőre kikapcsolja a vitás kérdések sorából ezt a kínos kontroverziát. Ha a szélső bal a kvótatörvényt agyonbeszéli, úgy nyilván abban a véleményben van, hogy azzal valami hazafias tettet cselekszik, nevezetesen hogy valami kellemetlent, vagy éppen veszedelmeset hárít el a nemzetől. Tehát elő a tollseprővel: Szászor hallott dolgok, régi röpiratok felolvasása helyett erről a pontról beszéljen a szélső bal.

Nem, sem erről a pontról, sem más egyébről nem nyilatkoznak az urak; csak beszélnek, hogy az időt agyonüssék; szemérmes obstrukciót üznek, obstrukciót főgefalevéllel s reménylik, az ország nem fogja meglátni meztelenségüket. Tévednek. Az ország látja meztelenségüket és elítéli azt. Az ország nem engedi magát dupirozni s jól meg tudja különböztetni a vitát az obstrukciótól. Tudja a közvélemény, hogy az a törvényjavaslat, melynek tárgyalását az ellenzék azon az időpontban tul nyújtja, amelyen a javaslat elévültté válik, az obstrukciónak esett áldozatul. Van szemérmes és szemérmetlen obstrukció, technikai és nem technikai obstrukció. De akárhogy csúrik-csavarják, az obstrukció bizony csak obstrukció marad és ilyen dolgokban egy egész nemzetet nem lehet félrevezetni.

A függetlenségi párt tehát nagy felelősséget vállal magára, midőn a tízéves kvótatörvényt megakadályozza és oda dolgozik, hogy a korona döntését keljen pro-

vokálni és így legközelebb ismét lángra lobbanjon a kvótavisszavétel. És az ellenzéknek felelnie fog kelleni azért, hogy a közjogi és gazdasági viszonyok nem juthatnak el arra a nyugvópontra, melyet a jelen rossz állapotok közt oly forrón ohajtunk s amelyhez Széll Kálmán államférfiúi bölcsessége által az obstrukció nélkül el is jutnánk.

A kvóta felemelését nem hisztija meg a szélső bal; a korona döntése minden körülmények közt 344/0-ra fog szólni. De végzetes módon zilált viszonyaink rendezését és konszolidálását igenis meghisztija. Tehát vagy esztelenség az, vagy bűn, amit az ellenzék művel. Mind egyikért bűnhődni kell és bűnhődni fog.

Országgyűlés.

A képviselőház pénteki ülésén Perczel Dezső elnököl.

A kvóta-vitában elsőnek Rigó Ferencz beszélt. Beszédében az osztrákokat telhetetlen kutyáknak mondta. Elnöki figyelmeztetésre szavait úgy módosította, hogy telhetetlen disznókat mondott. Elnök a szótól rendreutasította.

A javaslat ellen ezután Putnoky Mór beszélt.

Pulszky Ágost nagy figyelem között kijelentette, hogy a volt kormány harminczötös kvótára soha ígéretet nem tett, sem hivatalos aktákban, sem magán-uton.

A volt nemzeti párttal együtt szóló szívesen támogatja a kormányt nagy czélok elérésére és fontos politikai rendszabályok fentartására. Pulszky beszédét élénk tetszésnyilatkozatok kísérték.

Ezután Rakovszky beszélt és azt kérdezte Pulszkytól, hogy miért nem védte Bánffy a Lloyd-klubban. A javaslatot nem fogadja el.

Az osztrák kormány lemondása.

A király hír szerint Clary miniszterelnök lemondását még ez évben elfogadja. Más feladata a Clary-kormányának már nem lesz, mint a delegációk jövő heti ülésén a közös ügyek miniszterét támogatni. Az új osztrák kormány állítólag még ez évben ki fog nevezetni, mert az átutalási rendelkezést és a kvótadöntést január elsején életbe kell léptetni.

Gazdasági előadás Balázsfalván.

Az „Alsófehérvármegyei Gazdasági Egyesület“ f. hó 17-én tartotta Balázsfalván ötödik népies téli gazdasági előadását. Az előadások d. e. 10 órákor vetettek kezdetüket, midőn is az „Univer“ szálloda nagytérmet zsufolásig megtöltötte a Balázsfalva, Tur, Véza, Buzás-Bocsárd, Monora stb. községekből összegyűlt mintegy 250 főből álló gazdaközönség.

Első előadó dr. Szaniszló Albert jószágigazgató „A gyümölcsfák rovarellenségei és ezek ellen való védekezés“-ről tartott, nagy gondnal, népies modorban kidolgozott előadást. A tudós előadót élénk figyelemmel hallgatták a gazdák, kiknek román nyelven dr. Ujlakán Sándor tolmácsolta, szintén nagy érdeklődés mellett.

Második előadó Ritter Gusztáv gazd. tanintézeti tanár „A gyümölcsstermelési köréből“ tartott szabad, gyakorlati előadást. Előadása alkalmából bemutatott több alma és körtve és kijelölte ama kiválóbb fajtákat, melyeket a Maros és Küküllő mentén termelhet szép haszonnal a gyakorlati gazda.

Előadását román nyelven Popa Miklós tanár tolmácsolta igen nagy hűséggel.

Az előadáson Simonffy Alajos, a balázsfalvi járás buzgó főszolgabírója elnököl az egyesület képviselőjében, ki lelkes szavakkal mondott köszönetet a gazd. egyesületnek és az előadóknak, hogy két szép tanulságos előadással és gyakorlati gazdasági dolgok fejtegetésével szolgáltak a hallgató közönségnek.

Az előadások végeztével Székelyhidy Viktor egyetemi titkár 120 drb gazdasági füzetet ingyenesen osztott ki a hallgatóság között, mint az egyesület ajándékát.

A balázsfalvi gazdasági előadás fényesen demonstrálta azt, hogy a kisebb gazdaközönség nagy érdeklődéssel és szívesen vesz részt az előadásokon, amelyeknek üdvös hatását pár év múltán — tagadhatlanul — tapasztalni is alkalmunk leend.

Karácsoni bazár.

— 1899. december 16 és 17. —

A régi városháza öreg és ez alkalommal nagyon is szűknek bizonyult „nagy“ terme, a fent jelzett két napon egyik ámulásból a másikba esett. Soha ennyi

TÁRCZA.

Az utolsó czipó.

Hävös őszi szél fujt, de még hangos volt a mező. Az ugart ellepték a szántótevő emberek, nagyokat rittyentek-esattantak a szíjjostorok, behallott a faluba a mélan mendegelő ökrök biztatása: hé elé, Daru, Virág! Öregebb rend emberek lassan lépegettek előbb, elébb a felhasogatott földeken, a nyakukba vetett zsákból hinteggették a piros buzaszemet, következő esztendőnek a reményességét. És szállt az égbe sűrű fohászkodás ahhoz a jó istenhez, ki adja az esőt, az elvetett buzaszemnek életre keltőjét; a hótakarót, a gyöngye vetésnek tél hidege ellen védőjét s a meleg napot, a rengőringó kalász megérlelőjét.

Ott tipegett-tapogott nagyapó is; gyöngye, törékeny teste ingadozott, mint szélben az elkerhadott fa; az ő nyakában is zsák volt, mint a többi embereknek, akik meg-megálltak, csudálkozva néztek feléje, fejüket csóvalgatva: no lám, a „vén huszár“ még maga veti el buzáját. Mellette lépdelt az unokája s unszolta egyre: adja ide a zsákot, nagyapó, nem magának való már a vetés; de nagyapó szelíden elhárítja: Hagyjad, fiam, hagyjad, inkább nézzed a kezem s lábam járását, tanul meg a vetést. Mert ez is tudomány, fiam, de olyan tudomány, hogy könyvből meg nem tanulod. Vanak szántótevő emberek, kik soha meg nem tanulják, de azoknak aztán meg is ismered a földjét messziről: olyan szép tarka-barka virágos.

Hosszan elmélázott nagyapó, aztán folytatta: Engem is a nagyapám tanított szántásra, vetésre. Akkor még a vaskének hire sem volt. Hát annak a sok mindenféle csudamasinának ki hallotta hírét? A nagy urak földjét is faekével szántották, most, lám, a legutolsó embernek is vaskéje van . . . Számolom, számolom, hány esztendeje lehet, mikor engem a nagyapám szántani, vetni tanított. Tizenöt éves ficzko legény voltam . . . Akkor éppen hetven esztendő mult el azóta, ugy-e? Jól számítottam?

Jól, nagyapó, jól.

Akkor érték a föld végére. Ott megállott nagyapó s az unoka vállára támaszkodott. Föltekintett az égnek: nézte sokáig a lemenő napot s aki látta, csudálhatta: a nap sugarai tündöklő koszorút fontak az öreg szántótevő fejére. És mintha hallatszott volna menyeyi szózat: Eredj haza a te öreg társadhoz, hű szolgám. Im, koszorút fontam az áldott nap sugaraiból hófehér fejre: megérdemelted te, ki egy hosszú életen át szántottad, vetetted földjeidet s este-reggel én hoztam fohászkodtál, a láthatatlanhoz.

Hallotta nagyapó a szózatot, ő megértette istennek a beszédjét s könybe lábadt szemmel rebegte: Áldott legyen a te szent neved, Uram. Megértettem a te intelmedet, az utolsó buzát hintettem az én földembe. Legyen meg a te akaratom.

Jaj, az olyan hosszú ut volt mégis, mire nagyapó végig botorkált a földjén. Vissza-visszatekintett s buszított a földtől: Isten veled édes, jó földem, kit anynyiszor megszántottam, kinek a keblét annyiszor tele-

hintém maggal. Többet nem szántlak, nem vetlek, öreg testem kívánja a pihenőt.

S odahaza a vén házban, ha látnátok, bizony velők könyveznétek: két öreg ember sirdogál, egymást vigasztalják s vigasztalván, sirnak, mert az olyan jól esik öreg szívöknek. Isten, Isten, de nagy jót cselekedtetl, a legnagyobbat, mikor a könyvet adtad, bánatos szíveknek leghivebb enyhítőjét!

Igen, igen, nanyó, menyeyi szózat volt, bizonyosan az volt, aki beszélt én hoztam. A fiatalok kinevetnének, ha mondanám, hogy éreztem a fejemen a koszorút: hetven esztendő jutalmát. De te hiszed, ugy-e, nanyó? Oh csak a jó isten megáldaná utolsó munkámat. Nekünk talán elég is lesz halálíg az a buza, ami az én vetésemből terem . . . Egy esztendő, kettő, lehet-e már több idő a mi számunkra?

De im, eltelt egy esztendő, eltelt kettő, isten még nem küldötte el a halál angyalát s apránként fogy, fogyogat a nagyapó vetette buza. Hiszen ha zsurgatnák, ha senkinek sem adnának belőle! De, istenem, meg tudná-e állani az ő aranyszívök, hogy az ideget is meg ne kinalják, ha hozzájuk vetődik, bár egy karj kenyerrel? És a sok unoka, dedunoka, akiknek mind a nanyó kenyere izlik legjobban, mert nanyó „kakastejjel s varju vajjal“ süti. Egyetek aranyos csirkeim, egyetek.

S telik, mulik az idő, új isten áldása hullámszik a mezőn, arany kalászkok hívogatják a népet: jertek, arassatok le. Ragyogó arccal tódul ki a buzahatárba mind, aki épkezláb ember, az ég csillagai a földre kerülnek buzakeresztek képében; azután egyszerre csak

fényt, pompát, derült kedélyt és vidám elevenséget falai között nem látott s jól eső örömet még fokozta azon megnyugtató tudat, hogy ütött-kopott falai nem látszanak a szebbnél szebb, dúsán és izlésesen felszerelt árusátraktól és így ő mintegy inkognitó gyönyörködhetett a mozgalmas, a zsebeket egyfelől apasztó, másfelől duzzasztó látványban. A „Nagyenyedi szegény tanulókat segélyező kör“ fáradszóró intézői rendezték ezt a minden tekintetben fényesen sikerült karácsoni bazárt, vármegyénk és városunk szépeinek bevonásával és odaadó közreműködése mellett.

A választmány, a valóban lelket képező elnök, Török Bertalanné Brencsán Etelka mindenre kiterjedő vezetése mellett, hetek óta fáradszóró buzgólkodott a siker érdekében, s laukadatlan munkásságának és az azt rendesen követő sikernek annyi szegény tanuló köszönhet évente derűs pillanatokat. Az elnök mellé csoportosulva Br. Bánffy Kazimirné, Dr. Botz Józsefné, Barabás Károlyné, Baranyai Károlyné, Dömök Erzsébet, Fűzy Katinka, Horváth Miklósné, Kovács Gyuláné, Kovács Józsefné, Özv. Klimes Károlyné, Krizmanics Vilmosné, Dr. Magyar Károlyné, Dr. Mátyás Mihályné, Müller Mihályné, Reinbold Olivérné, Sándor Jenőné állították össze és rendezték egy a bazárt, hogy az semmi kívánni valót fent nem hagyott. Az ódon teremben szebbnél szebb sátrak emelkedtek, azokban szebbnél szebb nők festői jelmezekben árultak a mi szemnek, izlésnek kívánatos, a gazdag buffet csinos Hébei pedig Kovács Gyuláné, Müller Mihályné vezetésével, Krismanics Vilmosné, Keresztes Józsefné, Klimes Károlyné, Jánosy Bora, özv. Farnos Eleké, Horváth Miklósné, Barabás Károlyné és Grün Józsefné segítségével igen jutányosan szolgálták izes etkekkel és italokkal. A rendezőség az aránylag szűk helyiségeket leleményesen és ügyesen hasznalta fel, csak a buffetre nézve szeretők volna, — tekintettel az óriási keresletre — ha a kemencével is ellátott folyosót kifűtve és kellőleg elzárva egy-két szobát felnyitathatott volna e célra, de még jobb lenne, ha a város egy megfelelő étteremről gondoskodnék.

A dusan és szépen felszerelt hat sátorban és egy óriási japán napernyő alatt a legszebb jelmezes hölgyek nyájasan szedték össze filléreinket és pedig a nélkül, hogy zsaróitak volna, inkább szép szemük kőre tekintetében és varázsába bízva, s mondhatjuk, hogy ragyogó szemek nem is hagyták eserbe várakozásukat. A sátrak szép árusóin kívül a buffet az izléses jelmező Hébek egész seregével rendelkezett; a teremben rózsás arcú és kedvű lányok árulták a sorsjegyet, virágot; a világposta nem csekély forgalmát ügyesen közvetítették a francia postillion jelmezbe bujtatott kis postások, egy apró hölgy és két apró uracska. A remekül berendezett japán sátor sem nélkülözötte a saját külön ügyes kis Nuncsi-ját, Brencsán Gézuka személyében, a cigány pedig az első estvén is vigan huzta, mikor a menyecskék és lányok még csak vágytak a tánczra s biztatták magukat a holnappal.

A szép jelmezes eláru-itónők névsorát itt adjuk s előre is bocsánatot kérünk, ha a szépek közül valaki tévedésből kimaradt volna.

Atzél Béláné (Gyulafehérvár) románó, Aubin Károlyné Petki Mariska (Medgyes) rococo, Br. Bánffy Kazimirné törökó, Breuner Fanni

(Székes-Fehérvár) olasz, Gr. Busseul Celine törökó, Cirner Ella XIV. Lajos korabeli rococo, Dancs Iluska, Dezső Gizzi, Dezső Lujza. Dománitzky Irén pinczérnök, Folyovits Annuska hungyegy, Folyovits Rózsika bébe, Jakab Linka pinczérnök, Horváth Lili rococo, Király Ilona pinczérnök, Kovács Mariska szegfű, Kovács Katinika virágárusleány, Kovács Iluska matröz, Kontz Ilona pinczérnök, Br. Kemény Rózsika szalagherczegnő, Özv. Józsa Zsigmondné, Ludvig Olga és Magyar Jolán (gésa), Dr. Mátyás Mihályné fantasie, Müller Ida japán, Novák Margit (Gyulafehérvár) olasz, Paulini Elza pinczérnök, Reinbold Klötild bosnyák lány, Reinbold Ella csipkerózsa, Steiner Viktória bébe, Silmann Mariska pinczérnök, Szaniszló Jolán spanyol cigányó, Szaniszló Mariska virágárusleány, Szathmáry Róza pinczérnök, Tóth Irén japán, Winkler Lia drótóstó, Zeyk Janka spanyolnő, Zeyk Ella rococo, végül eleven, ügyes kis postások voltak testőr postillion jelmezben Atzél Elma, Horváth Miklóska és Kovács Jenőke. A minden irányú kereslet már az első estvén óriási méreket öltött, a buffet annyira látogatott volt, hogy a jótékony kezek alig győzték kiszolgálni a közönséget s noha táncz nem volt és a második napi nagyobb szabásu mulatságra való tekintettel a záróra 8-ra volt téve, a közönség csak 10 órakor oszladozott s 11 óra volt, mikor a fényes bazár kapui ideiglenesen bezáródtak.

A bazár második napja vasárnapra esvén, az elevenség s a vidám kedv még nagyobb volt. Előkelő fiatal urak érkeztek a távolból, hogy bevaltsák kedves hölgyeinknek tett ígérteiket, s a vidékről is sokan jöttek, hogy részt vegyenek a mulatságban. Persze a zsufolás még nagyobb, a meleg még fokozottabb, a buffet helyiségei a hatalmas ostrom folytán még szűkebbek voltak. Mindegy, azért a t. cz. publikum igazi kedélyességgel leste a sorsjáték eredményét, melynek 1500 jegyét gyorsan elkapkodták; — a pezsgős üvegek durrogását, melyek „folyománya“ itt-ott több selyem ruhát fröcsesentett le. A japán sátor alatt özv. Józsané, Magyar Jolán, Müller Ida és Tóth Irénke vezetése mellett Japán tanulmányozták bizonyára exotikus csecebececsével, theájával és kölni recept szerint készült illatos vízzel, persze ott is vacsoráltak s ott is pezsgőztek. A csemege-sátorban csodás gyorsasággal pusztították Grammatika Baptist Ker. János cukorkáit s az olasz és görög édes gyümölcseit oly édesen tudták ajánlani Sándor Jenőné, Busseul Celine grófnő, Brenner Fanni és Reinbold Clotilde.

A fenyőgallyal borított babasátor körül seregülő gyermekek ragyogó, sovár tekinteteket vetettek a tömördek játékra, melyeket a legszívesebb készséggel adott el Kovács Józsefné, Kovács Mariska, Reinbold Ella, s a dr. Boczné által ritka ügyességgel berendezett babaház osztatlan tetszésben részesült. Pompás kis keleti sátorban ösztogatta b. Bánffy Kazimirné Zeyk Jankával és Szaniszló Jolánnal a m. kir. szivargyárak szivarait és Dimitrinó egyiptomi szivarkáit, míg vele szemben Székelyhidly igen csinos divatárú, és disznó-sátorában Aczel Béláné igen jó üzletet csinált Horváth Lili és Kemény Rózsá bárónő kedves segítségével. És ha Horácsik gazdagon kiállított könyv- és papíraru-sátra is élénk forgalmat mutathatott fel, azt

bizonyára Aubin Károlyné, Zeyk Ella és Folyovich Annuska ritka szakértelmének lehet tulajdonítani, kik ráadásul még a főpostát is fáradszóróan igazgatták. S végül a mi szerencse-sátorunk dr. Mátyásné, a szépséges Novák Margit és Cirner Ella leleményes bőkezűségével teljesen elhomályosította a hamburgi Kohn osztályosjátékos büszke jelszavát: „Isten áldása Kohn-nál!“ És ha valaki azt hinné, hogy a zsufoltás és hőség dacára nem lehetett tánczolni, hát az egyszerűen nem látott semmit; nem látta, hogy mindenki igyekezett virágot vásárolni, fosztogatni a sátrakat; nem látta, hogy az előkelő ur mellett, ki aranyruha fizetett, ott állott az egyszerű iparos polgár is, ki szintén szívesen áldozott keresményéből. És ha ezeket nem látta, persze a francia négyes hosszú colonneját sem látta sem pedig a buffet gondos gazdasszonyait, kik éjjel körül meglepéssel jelentettek ki, hogy elfogyott az enni való s éjjel 1 órakor már becsukhatták a borospinczét is, mert nem lehetett ott kapni semmi mást, csak üres üvegeket, amivel természetesen nem mulathat senki sem.

Éjjel 3 óra után Hollós István, a kör gondos jegyzője, bezárhatta az ajtókat azzal a nyugodt öntudattal, hogy bámulatos kitarása, gondos figyelme és végtelen szolgálatkészsége egy oly jótékony, vidám, kedves mulatságot segített létrehozni, melyet meglepéssel írhat be a „Szegény Tanulókat Segélyező Kör“ évkönyvébe. H.

Vegyes hírek.

— Kérjük t. olvasóinkat, sziveskedjenek lapunkra előfizetéseiket mielőbb megújítani a jövő 1900. évre, hogy a kellő számú példányok nyomtatása iránt intézkedhessünk. Előfizetési áraink: Egész évre 6 frt, félévre 3 frt, negyedévre 1 frt 50 kr. Az Alsófehérvármegyei Gazdasági Egyesület tagjai — ha egyszerre fizetnek elő az egész évre — a „Közérdek“-et 5 frtért kapják.

— Kinevezés. A m. kir. pénzügyminiszter Jávorszky József fehérttemplomi mázsatisztet a bánysátrnál alkalmazott kezelési tisztviselők létszámába a marosújvári főbányahivatalhoz kezelősegédtséget nevezte ki.

— Anyakönyvvezetői kinevezés. A belügyminisztérium vezetésével megbízott m. kir. miniszterelnök Alsófehér vármegyében, a kiskereki anyakönyvi kerületnek ezenuli megszüntetése mellett, az idáig a most nevezett kerülethez tartozott községek közül Kis-Kerek kisközséget a szászcsanádi anyakönyvi kerülethez csatolta át, Sorostély és Csicsó-Holdvilág kisközségeket pedig, Sorostély székhelyvel, önálló anyakönyvi kerületté alakította s ezen ujonan alakított, illetve visszaállított anyakönyvi kerületbe anyakönyvvezetővé Gáspár Albert segéd-jegyzőt nevezte ki és őt a házassági anyakönyv vezetésével és a házasságkötésnél való közreműködéssel is megbízta.

— Áthelyezés. A m. kir. igazságügyminiszter dr. Erdélyi Lajos tordai kir. törvényszeki aljegyzőt a gyulafehérvári kir. törvényszékhez helyezte át.

— Hymen. Szabó Antal könyvnyomdai gépmester, a Nagyenyedi Könyvnyomda és Papírárugyár Részvénytársaság egyik kiváló munkása, folyó hó 16-án kelt egybe Székely Bertával, Székely János iparos leánnyal, Nagy-Enyeden. Tartós boldogságot!

— Ünnepi istentiszteletek. A nagyenyedi ev. ref. egyházközségben az ünnepi istentiszteletek a következő rendben fognak lefolyni. Karácsony előtti vasárnap d. e. 10 órakor prédikál: Pásztohi Dénes s. lelkész. Karácsony első napján d. e. prédikál és urvacsorát oszt Szilágyi Farkas lelkész; ugyanekkor ágendázik és az urvacsora-osztásnál segédkezik: Jancsó Sándor lelkész. Karácsony második és harmadnapjain istentiszteletet tart ifj. Bihari István legátus. Ó-é utolsó napján d. e. prédikál és délután 3 órakor imát tart Jancsó Sándor lelkész. Új év napján d. e. istentiszteletet tart Jancsó Sándor lelkész. Az ev. ref. egyház lelkészi hivatala részéről tisztelettel kéretnek az összes hatóságok, hogy a szokásos ünnepi és újévi tisztelegéseket az istentiszteletek bevégezdése utáni időre sziveskedjenek kitűzni.

— Unitárius istentisztelet. Siménfalvi György torockószentgyörgyi lelkész folyó hó 26-án d. e. 1/211 órakor a helybeli leányiskola egyik termében urvacsora-osztással egybekötött unitárius istentiszteletet tart.

— Érdekes észlelet. Az elmúlt napok egyikén egy kocsiheher liszt fuvaroztatott be városunkba. A Magyar-utczán az egyik zsák kiszakadt és abból igen szép, szemelt fehér bab ömlött ki és árasztotta el az utcát, egy pár öreg mámi nagy öröme, kik vidorán szedték tele a szép babbal kötényüket. Az őszszefüggést liszt és bab között, azt hiszik, nem kell bővebben kommentálnunk olvasóinknak!

zuguak-bugnak a cséplőgépek is, megtelnek a hombarok; nem látsz bánatos arcot, akinek kevés lett, az is örül. Kevés, de jó. Alsó malom, felső malom éjjel-nappal zug, zakatol, nem győzi a molnár számba venni a temérdek zsákot. Ha így tartana egész esztendőn át!

Mindenkinek van új buzája a malomban, csak nagyapóknak nincs.

— Mig tart a régiben, nem kell az új — mondja nagyapó.

— Nem, nem, mondja nanyó is. Az újat már nem maga vetette . . . Nem kell, nem.

Mindenféle hiányosságot találnak az új buzában. Látszik, hogy eselédember vetette. Mit bánja az, ha konkoly is a fele! Lám, a nagyapó buzája olyan, mint az arany. S milyen tiszta, pedig nem rostálták. Ez meg kuporodott szemű, szintelen, szemetes.

Meg-megkérdi nagyapó:

— Van-e még a régiből, nanyó? Eltart-e bár karácsonyig? Nanyó megrezzen, de nagyapó nem veszi észre, olyan viláman mondja: oh, hogyne! Eltart az még tavaszig is.

— Akkor engem kiszolgál . . . mondja nagyapó s megnyugtálja ez a gondolat, bár a halál jár a nyomában.

Csak a nanyó s a jó isten tudja, hogy a hombar, amelyben a régi buza volt — füres. Hogy e héten parta föl a fenekéről az utolsó vékányit. Mely szeren-

cse, hogy nagyapó nem tud fölmenni a létrán és sejtelve sincs arról öreg szívének, ami ott a hombar mellett történt. Amikor az öreg asszony kisöppörte az utolsó szemet is s ráborult a zsákcokkára: az utolsó! az utolsó! Nem lesz többet ilyen buzám soha, soha! Oh áldott jó öreg gazdám, az utolsó buza, amit a te kezddel vetettél!

Mint egy drága halottat, úgy siratja szegény öreg asszony az utolsó véka buzát. Könyezve adja át a molnárnak, könyezve veszi át a lisztet, könyeivel degasztja a tészta — az utolsó a nagyapó buzájából.

— Nanyó, maga sirt, mi lette?

— Akinek sok gyermeke s unokája van, mindig van siratni valója . . . s kegyes hamissággal elámitja a nagyapót.

Hanem . . . hanem, amikor az utolsó cipő kerül az asztalra, nem tud tovább uralkodni öreg szíve fájdalom, zokogva borul nagyapó kezére és csókolja sokáig: áldott jó kezem, áldott jó kezem!

— Nanyó . . . no, no, nanyó csendesüljön. Ez az utolsó, ugy-e? Az, ugy-e? Érzem. Megéreztem . . . Isten akarta így, hogy hosszúra nyuljon életünk. No, no, ne sirjon nanyó. Szélfen az utolsó cipőből nekem is. Kiesit, kiesit . . . hadd maradjon holnapra is . . .

Benedek Elek.

— **Vállalkozók figyelmébe.** A helybeli houvéd-laktanyában újonnan létesített kávéház bérlete biztosítandó lévén, vállalkozók ez uton is értesítettek, hogy a bérlet iránti szerződés feltételeiről a zászlóalj kezelőbizottsági irodában bármikor felvilágosítást nyerhetnek.

— **Világtalan és süketnéma.** Egy párisi pinczér, ki igen tudatlan s amellett lusta is volt, sokáig gondolkodott a felett, miképen élhetne meg kényelmesen munka nélkül is, végre arra a gondolatra jött, hogy koldulni fog. Nem tudván sem írni, sem olvasni, elment egy czimta-estélyhez és ott jelekkel megmagyarázta, hogy egy czimta-estélyre van szüksége oly felirattal, amelyről olvasható, hogy ő süketnéma.

A czimta-estély, tán sejtve a turpisságot, ily felírást készített: „Könyörüljenek egy szegény világtalanon!” Az ál süketnéma a Saint-Sulpice templom bejárata előtt térdelt, nyakába akasztva a felíratot és nagy örömmel látta, hogy mily szép számmal hullanak a sous-k perselyébe. Egyszerre egy előkelő éltés ur közeledett feléje és 2 frankos pénzarabot tett a csészébe s így szólt:

— Barátom, én egy 2 frankosat tettem a perselyébe, váltsa fel azt apró pénzre.

— Látom uram, és köszönöm jószágát . . .

— Hogyan! Maga vak és lát?

— Dehogyan, nem vagyok én vak, hanem süketnéma — válaszolta a pinczér, teljesen megfélemlítve szerepéről. — Ez még különösebb! A táblájára az van írva, hogy vak, most meg azt mondja, hogy süketnéma. Adja vissza a kétfrankosomat és én letartóztatom magát — mondá az éltés ur egészen felháborodva. Az ex pinczért Lagailard rendőrbiztos vette pártfogásba.

— **Karácsony közeledtével** értesítjük t. vevőinket, hogy mi nem emeltük fel a brillant és gyémánt ékszerek árait, hanem a régi olcsó árak mellett számítottunk mindent. Különösen ajánljuk gyönyörű szép dívatos arany ékszereinket, arany és ezüst zsebóráinkat, 13 próbás ezüstből készült ezüst áruinkat, ezüst evőeszközöinket, melynek grammja egész készlet vételnél nehezebb sulyban 5 kr, közép sulyban 5 és 1/2 kr munkadíjjal együtt. Becses megbízásaitak kéri Benedek Gábor és Testvére utódai, drágakövek, ékszerek, arany- és ezüstáru-raktára. Budapest, IV., Kossuth Lajos-utca 17. Képes árjegyzék ingyen és bérmentve.

— **Egy nemzet harca szabadságáért.** Ma, mikor hírlapjaink és társalgó szobáink tele vannak a bürok dicsőségével, nem érdektelen visszagondolni arra, hogy más nép is vívott hasonló küzdelmeket. Ma a világbíró angol nyújtja ki vaskezét egy kicsiny szabad nemzetre, hogy összezuzza. Mintha az óriás meg akar ölni egy méhet, mintha a vihar harcászomjasan törtet neki egy kis ligetnek. Milyen boldog lehet aztán az óriás, ha megölte a méhet, milyen boldog lehet a vihar, ha egy csendes kis ligetet tövestől kiszaggatott! Régen az ó-korban is vívtak oly harcokat. A helyzet ugyanaz. A világbíró Róma ott áll északon katonáinak világrendítő erejével, s délen egy szabad nemzet virul, melynek fővárosa azon a területen épült, amelyet Dido királyné furfangosan bekerített egy ökörbőrrel. Róma és Carthago harca ez. Róma ontja légióit, fegyvereit. A carthagóinak nincs fegyverök. De ha török, szakad tujuk, a szép carthagói nők levágják büszke arany-hajfonatukat, összezacsavarják szép fejük selyem ékességét s odaadják hiúknak az újra. Századig foly a harc, meg-megújuló erővel, vissza-visszatérő kimerüléssel. A vége a szép Carthago pusztulása. Róma kivivta, hogy a szél szabadon süvölthessen végig Carthago fényes palotáinak pusztá helyén. De hogy e hódítás dicsőség volt, sohasem mondta a történet; hogy ez jó volt a világnak, sohasem fogja hinni senki. A pun háborúkkal, kivált a másodikkal foglalkozik a „Nagy Képes Világtörténet” most megjelent 48-ik füzeté. A nagy munkát Marczali Henrik dr. egyetemi tanár, jeles tudós, szerkeszti. A füzetekben most folyó harmadik kötetet dr. Geréb József írta, a derék philologus. Az elbeszélést mindig nyomon követik a szép illusztrációk, melyeket legnagyobb gondtal és művészi szemmel válogattak össze. Az egész mű 12 kötetben jelenik meg. Egy kötet ára 8 frt. Kapható havi részletfizetésre és füzetenként is minden hazai könyvkereskedésben, s a kiadó cégnél, Révai Testvérek Irod. Int. Rt. (Budapest, VIII., Üllői-ut 18. sz.)

Irodalom.

Kolozsvár város 1000 korona pályadíjat tűzött ki — millenáris pályázat címén — kolozsvári írók részére a pályadíjat a közelmúltban ki is adta, még pedig Nagy Mór városi tanácsos írónak. A pályabírák ítélete — úgy látszik — nem valami szerencsés, mert nem csak a kolozsvári irodalmi körök, de

sőt már a fővárosi és vidéki sajtó is igen sokat foglalkoznak e kérdéssel. Az egész ügy ismertetéséről közöljük a kolozsvári „Ellenzék” ide vonatkozó tárczazikkét, mely a pályadíj odaítélését igen furának tünteti fel. Az ellenzék tárczája így hangzik:

„Győzői pukk.”

(Egy pár szó a millenáris pályázathoz.)

A sajtó, mint a közélet órállója, nem hagyhatja komoly szó nélkül azt a sajnálatos irodalmi botlást, melynek városunk volt színhelye, s az a város, melyről oly fenne szeretjük hirdetni, hogy egyetemi város, magyar Athéné. No, ennek a szegény Athénének ugyancsak megeseett.

Miről is van szó? Kolozsvár város 1000 korona pályadíjat tűz ki kolozsvári íróktól az utóbbi négy évben (1895—1898) önálló kötetben megjelent költői munkára. Hármán pályáztak. Kettő közülök (Gyalui Farkas és Felszeghy Dezső) az Erdélyi Irodalmi Társaság rendes és munkás tagja. Az egyik irodalmi színvonalon álló író, a másik elismert poéta, kiknek műveit régóta közlik előkelő fővárosi lapok, kedveli a közönség s méltányolja az irodalmi kritika. A harmadik Nagy Mór, városi tanácsos, kinek költői munkásságát abban a szűk körben sem veszik komolyan, ahol ismerik. Társaságok mulattatására szoktak idézgetni képtelen mondásaiból.

Most ime, megtörténik az, hogy pályázatra adja be műveit s hat előkelő állású, előkelő tudású ember szavazattöbbséggel a jutalmat neki ítéli. Ha Budapesten történnék ilyesmi, felháborodnék az egész sajtó, az egész közvélemény. A felháborodás megvan ugyan nálunk is, de csak társaságokban. Itt is kezdik inkább humoros oldaláról felfogni a dolgot. Kávéházakban mindenütt hahotázó csoportokat látunk. Egy-egy Nagy Mór-fele kötet van előtűk, abból szavalnak. Egy-egy mondás kezd már szállóigévé válni, mint pl. a „győzői pukk”, melyet lapunk tegnapi számában már ismertettünk.

A másik még kedveltebb szállóige: pukk — ám — pukk! Ez a Neglizsé című versből való:

„Hej, csak itthon jó a kávé?
Malasztosabb, mint sok Ávé.
És most jer elő csibuk!
Mily ároma! pukk — ám — pukk.” . . .

Igaz, nevetséges, hogy ilyen verseket irnak; de szomorú, nagyon szomorú, hogy ilyen verseket kitűntetnek, megjutalmaznak minden tartózkodás nélkül. És a sajtó hallgat. Engedi, hogy szemé előtt történjenek ilyenek. Mit gondolhat az utókor a koszoruzott Nagy Mórak Kolozsvárjáról?

A bírálati jelentés kiemeli az e versekben nyilatkozó műgondot, a tárgyra való elmélyedést, szeretetet, meglepően tartalmas elmélkedést, a tárgy jellemző előállítását, mondhatni annak festői szemléletét. Hallatlan! Nagy Mórnak szerkezetéről, jellemzéséről és jellemzetességéről, költői nyelvezetéről vajmi kevés sejtelme van. S hogy miúgy elmélyedő, gondolkodó, mutatják a költeményeiben lépten-nyomon előforduló zagyvaságok.

Aki tisztán gondolkozik, az tisztán ír, s tárgyait is helyesen választja meg, de ő mint valami kis diák a herbáriumába, egymásután beleragat könyvébe virágot, burjánt, veteményt. A „Stanhopea Oculatá”-ról azt mondja:

„Mily szép virág csüng! Nem eszerépből.
Mimelve kérget, sziklarészt:
Tőzeg, tapló, szén, por vegyéből
Ered. De nézd csak e merészt!”

Leírja:

„Viasz szirmok. Föl őt; az aljról
Le négy; bíborral hintve meg.”

S alább:

Virág -- gyümölcs -- leh összesége;
De körtée a véghatás.
Vadonban bájnak annyi éke!
Ez valami nagy számadás.

Viharral edzett hős porából
Követelő emlékezet
Int áldozatok nagy korából:
Terjeszd felém áldó kezéd!

S jegyzetben még azt a perverz gyönyört fogja szegény pellengére állított virágra, hogy termékenyítése csak mesterséges: rovar vagy ember által.

A madarak dalán így lelkesedik:

Trillák, előkék,
Hangfonatok;
Vidor hangnembem
Telt zárlatok;
Táncos ütembem
Lebegő kedély;
Illatba hangport
Szóró szeszély.

De nem töltöm az időt. Végítől végig kellene idézmem, mert végítől-végig így megyen. Ugy tudom, a kávéhá-

zakban tartanak egy-egy példányt közderültsegre. Tessek lapozgatni beunók. Ilyen dolgokat a hanyatló század még nem produkált.

S a — mügond! Hiszen éppen az a legkomikusabb, hogy a koszoruzott író éppen akkor, mikor valami bravurost akar mutatni, akkor veti a legfurább buk-fenczeket. Így remekel:

„S jó bomlott rendtől
Felbőszült rendőr.”

Nem igaz az sem, hogy a fordításai kitünők. Aki így ír eredetileg, az fordítani se képes jól. Természetesen az eredeti szerkezetét, gondolatait nem teheti teljesen tönkre. De lekoptat róluk minden himport, minden zománcozt.

A bírálat érdemül hozza fel azt is, hogy Nagy Mór szereti városát. De édes Istenem, irodalmi érdem-e ez s az-e a szeretet módja, hogy badarságokat mondogassunk szeretetünk tárgyáról?

Azt mondhatná tán valaki idegen, hogy itt nézeteltérés, izlésbeli különbség van. Nem, uraim, ez közvélemény! Olyan különbség az izlésben, hogy valaki Nagy Mór költeményeit különbnek tartsa, mint Felszeghyét, vagy hogy egyáltalában jó költeményeknek tartsa: olyan izlésű ember nincs, nem lehet.

Szégelyjük ez esetet éppen azért, mert szeretjük városunkat. De le kellett írni e sorokat. Lelkiismeretünk parancsolta, hogy feleljük tiltakozó szavunkat s legalább a jövőnek egyengessük utját. Hiszen hol van az az önzertes ember, aki ily előzmények után pályáznék még a millenáris jutalomra? Hacsak nem látja némi garanciáját annak, hogy ily sajnálatos dolog többé nem fog ismétlődni.

Fáj, hogy Nagy Mórrel kellett így írniunk, ki különben egyike a legjámorabb jó embereknek és példás hivatalnok. Sajnáljuk, mert ő nem tehet arról, hogy nem poéta, sem arról, hogy poétának hiszi magát, de még arról sem, hogy hivatalosan is azzá avatták.

X.

Közgazdaság.

Vetőmagvak.

(Mauthner Ödön tudósítása.)

Vörös lóhere. Legutóbbi jelentésünk óta lényeges változások nem állottak be. Amerika megmaradt a mult heti jegyzéseivel. Belföldön a hangulat továbbra is kedvezően maradt, kínálat részben szép minőségűkből elegendő volt, egyáltalán meglehetősen tetemes mennyiségek kerültek piacra, s amennyiben árengedményektől nem idegenkedtek az eladók, a tételek csakhamar gazdát cseréltek.

Luczerna. Az ebbeli üzlet szintén a mult heti keretben mozgott. A provencai mag jelenlegi árfolyama kötésekre buzdította a vevőket, északfranciaországi mag iránt azonban alig mutatkozott némi érdeklődés. A piacz árkeletének megfelelő árak mellett valamelyes magyar luczerna is elkel.

Jegyzések nyersáruért 100 kilónként Budapesten:
Vörös lóhere 62—71 frt.
Luczerna 35—42 „

Szerkesztőség:

Dr. MAGYARI KÁROLY. TÖRÖK BERTALAN.

Kiadó:

Nagyenyedi Könyvnyomda és Papíráruhágyár részvénytársaság

Nyomatott a Nagyenyedi Könyvnyomda és Papíráruhágyár részvénytársaság könyvnyomdájában.

Foulard-selyem 65 krtól

3 frt 35 krig méterenkint, — japáni, kínai stb. legújabb mintázatok és színekben, valamint fekete, fehér és színes **Henneberg-selyem** 45 krtól 14 frt 65 krig méterenkint, — a legdivatosabb szövés, szín és mintázatban. **Privát fogyasztóknak** postabérlés és vámmentesen, valamint házhoz szállítva, — **mintákat pedig posta fordultával** küldenek: **HENNEBERG G. selyemgyárai** (cs. és kir. udvari szállító) **ZÜRICHBEN.** Magyar levelezés. Svájcba kétszeres levélbélyeg ragasztandó. (2).

Sz. 1355—1899.

tkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A marosújvári kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóság a nagyenyedi kisegítő takarékpénztár végrehajtató javára Bekő Márton végrehajtást szenvedő ellen 95 frt tőke, ennek 1896. évi február hó 23-ik napjától járó 8% kamatai, 18 frt 30 kr eddigi már megállapított, ugy a jelenlegi 7 frtban meghatározott, valamint az ezután felmerülő költségek kielégítése végett a végrehajtási árverést az 1881. LX. t. cz 146. §-a alapján a gyulafehérvári kir. törvényszék (marosújvári kir. járásbírósa) területén levő istvánházi 37. sz. tjkvben felvett s végrehajtást szenvedő öz. Bekő Márton nevével álló A + 1. rend sz. 86/1. 87/3. hr. sz. sövényház és kertre 94 frt;

a 2. r. 174/1. hr. sz. szántóra 81 frt; a 3. r. sz. 201/1. hr. számú szántóra 49 frt; a 4. r. sz. 306/1, 307/2. hr. sz. szőlő és kaszálóra 48 frt; az 5. r. sz. 348. hr. sz. szántóra 25 frt; a 6. r. sz. 442/1, 443/2. hr. sz. szántóra és kaszálóra 19 frt; a 8. r. sz. 700. hr. sz. erdőre 2 frt; a 9. r. sz. 797. hr. sz. szántóra 68 frt; a 10. r. sz. 861/1, 862/2. hr. sz. szántó és kaszálóra 4 frt; a 11. r. sz. 1133. hr. sz. kaszálóra 14 frt; a 12. r. sz. 1206. hr. sz. kaszálóra 62 frt ezennel megállapított kikiáltási árban elrendeli.

Az árverés 1900. évi **Január hó 9-ik** napján d. e. 10 órakor Istvánháza község házában fog megtartatni, mikor is a fenti ingatlanok a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók végrehajtató kivételével tartoznak a kikiáltási ár 10% készpénzben vagy a 3333/88. I. M. számú rendelet 8. §-ában felsorolt óvadékképes értékpapírban az árverés megkezdése előtt a kiküldött kezéhez bántapénzül letenni, vagy annak a bíróságnál történt előleges elhelyezéséről az elismervényt átszolgáltatni.

A kir. járásbíró mint telegkönyvi hatóság.

Maros-Ujvárt, 1899. augusztus hó 10-én.

Csegezy,
kir. jbiró.

2031 1—1

3013 számhoz.
tkvi 1899.

Árverési hirdetményi kivonat.

A vizaknai kir. járásbíró mint telegkönyvi hatóság közli, hogy a Pán Mária sz. Sztróia végrehajtónak özv. Stoica Dumitrune végrehajtást szenvedő elleni 66 frt 92 kr. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a gyulafehérvári kir. törvényszék kerületében a vizaknai kir. járásbíró területén levő Sz.-Preszáka község házára fekvő 8. számú tjkben foglalt A + 2-3.9. r. sz. 26, 27, 28, 317, 630, 631. hr. szám alatt foglalt Stoica Manoilie, Stoica Irimie és Stoica Eftina nevén álló s a Neamtii Juon ellen megtartott visszárverésen Stoica Irimie késedelmes veő által megvásárolt ingatlanokra az árverést 388 frt 10 krban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1900. évi **Január hó 4-én** d. e. 9 órakor Sz.-Preszáka község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási árban alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók végrehajtató és képviselője kivételével tar-

toznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 38 frt 81 krt készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t.-cz. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bántapénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Vizaknán, 1899. évi október hó 29-én.

A vizaknai kir. járásbíró mint telegkönyvi hatóság.

Korinszky Győző,
kir. aljbiró.

2029 1—1

Sz. 2516 899.
tkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A balázsfalvi kir. járásbíró mint telegkönyvi hatóság közli, hogy a kir. kincstár végrehajtónak Muntján Óana végrehajtást szenvedő ellen 191 frt 76 kr s jár. iránti végrehajtásos ügyében a nagysergedi 131. számú tjkben foglalt A + 1. r. sz. 288/1. hr. sz. 78 frt; 3. r. 392/1. hr. sz. 30 frt; a 4. r. 612/108. hr. sz. 19 frt; az 5. r. 755. hr. sz. 78 frt; a 6. r. 1060/2, 1061/1, 1062/1. hr. sz. 27 frt; a 7. r. 1602. hr. sz. 11 frt; a 8. r. 2258/2. hr. sz. 16 frt; a 9. r. 2366/2. hr. sz. 87 frt; a 10. r. 2716, 2718/2. hr. sz. 11 frt; a 11. r. 2935/1. hr. sz. 8 frt; a 12. r. 3690/63. hr. sz. 10 frt; a 13. r. 4967, 4968. hr. számú ingatlanára 10 frt megállapított kikiáltási árban a végrehajtási árverést elrendelte, s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1900. évi **Január hó 5-én** d. e. 10 órakor Nagy-Cserged község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási árban alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók kötelesek az ingatlanok kikiáltási árának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bántapénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. járásbíró mint telegkönyvi kiadóhivatala

Balázsfalván, 1899. évi október hó 29-án.

Haubensild Károly,
telegkönyvi kiadó.

2030 1—1

Sz. 1356-899.
tkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A marosújvári kir. járásbíró mint tkvi hatóság a nagyenyedi kisegítő takarékpénztár végrehajtató javára Fodor Mihály s neje végrehajtást szenvedők ellen 200 frt tőke, ennek 1896. évi december hó 18-ik napjától járó 8% kamatai, 8 frt ezennel meghatározott, valamint az ezután fölmerülő költségek s az ezennel csatlakoztatott nagyszabeni „Albina” takarékos hitelintézet javára bekebelezett 109 forint, 157 frt tőke s járuléki kielégítése végett a végrehajtási árverést az 1881. LX. törvényezik 146 és 167. §-ai alapján a gyulafehérvári kir. törvényszék (marosújvári kir. járásbíró) területén levő istvánházi 32. számú telegkönyvben felvett s végrehajtást szenvedők Fodor Mihály és neje Eperjesi Kata nevén álló A + 1. r. sz. 78/1, 79/2. hr. sz. haz és kertre 504 frt; a r. sz. 169/2. hr. sz. szántóra 64 frt; a 3. r. sz. 268/2, 269/2. hr. sz. szőlő és kaszálóra 44 frt; a 4. rend sz. 363/2. hr. sz. szántóra 18 frt; az 5. rend sz. 477. hr. sz. szántóra 5 frt; a 6. r. sz. 491/1. hr. sz. szántóra 12 frt; a 7. r. sz. 532/1. hr. sz. szántóra 13 frt; a 8. rend 622. hr. sz. szántóra 8 frt; a 9. r. sz. 704 hr. sz. erdőre 3 frt; a 11. r. sz. 1132. hr. számú kaszálóra 15 frt; a 12. r. sz. 1187 hr. sz. kaszálóra 7 frt; a 13. r. sz. 1207/1. hr. sz. kaszálóra 28 frt; az istvánházi 101. sz. tjkben foglalt s Eperjesi Kati nevén álló A + 1. r. sz. 478. hr. sz. szántóra 7 frt; a 2. r. sz. 591. hr. sz. szántóra 34 frt; a 4. r. sz. 1028. hr. sz. kaszálóra 6 frt; az 5. r. sz. 1121 hr. sz. kaszálóra 15 frt ezennel megállapított kikiáltási árban elrendeli.

Az árverés 1900. évi **Január hó 10-ik** napján d. e. 10 órakor Istvánháza község házában fog megtartatni, mikor is a fenti ingatlanok a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók végrehajtató kivételével tartoznak a kikiáltási ár 10%-át készpénzben vagy a 3333/88. I. M. számú rendelet 8. §-ában felsorolt óvadékképes értékpapírban az árverés megkezdése előtt a kiküldött kezéhez bántapénzül letenni, vagy annak a bíróságnál történt előleges elhelyezéséről az elismervényt átszolgáltatni.

A kir. jbiróság mint tkvi hatóság.
Maros-Ujvárt, 1899. augusztus 6-án.

Csegezy,
kir. albiró.

2024 1—1

Könyvnyomda. **Könyvkötészet.**

A NAGYENYEDI

KÖNYVNYOMDA ÉS PAPIRÁRUGYÁR

RÉSZVÉNYTÁRSASÁG

könyvnyomdája rendkívül gazdag és modern felszerelésénél fogva képes minden hasonló vállalattal versenyezni úgy a munkák olcsó árai, mint azok izléses kiállítása tekintetében.

A főtőren levő üzleti irodájában iskolás gyermekek részére mindennemű **iskolai szerek**, papír, tinta, tintatartók, tollak, tollnyelek, írónok, palatáblák, palavesszők, vonalzó, **rajzeszközök**, festékek, ecsetek, rajztáblák, rajztömbök, torlógummik, szivacsok, **könyvtáskák** stb. stb. kiosztyben és jutányos árak mellett szerezhetők be.

Megrendelések bárhol megjelenő **könyvekre, hírlapokra és folyóiratokra** elfogadtnak s pontosan teljesíttetnek.

Elvállal mindennemű **könyvkötői** munkát is, s azokat gyorsan, olcsó árban és pontos kivitelben szállítja.

A „Közérdek”

a megye egyetlen politikai lapja. Egyike a vidék legelterjedtebb lapjainak, s mint ilyen, **hirdetések közlésére kiválóan alkalmas.**

Aki tehát olcsón és biztos sikerrel akar hirdetni, forduljon bizalommal lapunk kiadóhivatalához.

Megrendelések elfogadtnak az üzleti irodában: **Főtér 38. sz. a.**
(Leányiskola épülete.)

Nyomatványraktár. **Írószer-kereskedés.**